

TREGIMI I PEJGAMBERIT

MUSA

Özkan Öze
Ilustroi: Sevgi İçigen

TREGIMI I PEJGAMBERIT
MUSA

Në pamjet që ilustrojnë libërthat e kësaj serie botimesh për fëmijë nuk do të shihni asnjë nga fytyrat e pejgamberëve. Kjo sepse muslimanët nuk bëjnë portrete të pejgamberëve, për shkak të respektit që ndiejnë ndaj tyre.

BOTIMET E KRYESISË SË ÇËSHJTJEVE FETARE TË TURQISË: 1706/6
Libra për fëmijë: 349/6

Drejtuesi i botimeve:

Dr. Fatih Kurt

Koordinatori i botimeve:

Lokman Arslan

Analizimi i veprës:

Hale Şahin

Elif Erdem

Editor

Zeynep Ulviye Özkan

Përktheu

Florida Kulla

Redaktor gjuhësor

Fatjon Cuka

Ndjekja e botimit

Uğur Altuntop

Botimi

Başak Mat. Tanı. Hiz. İth. İhr. Tic. Ltd. Şti.

Tel.: +90 312 397 16 17

Botimi i tretë, Ankara 2019

2019-06-Y-0003-1706

ISBN 978-605-7730-91-6

Numri i certifikatës: 12930

Vendimi i komisionit të hetimit të veprave : 12.11.2019/111

© Kryesia e Çështjeve Fetare të Turqisë

Kontakt

Dini Yayınlar Genel Müdürlüğü

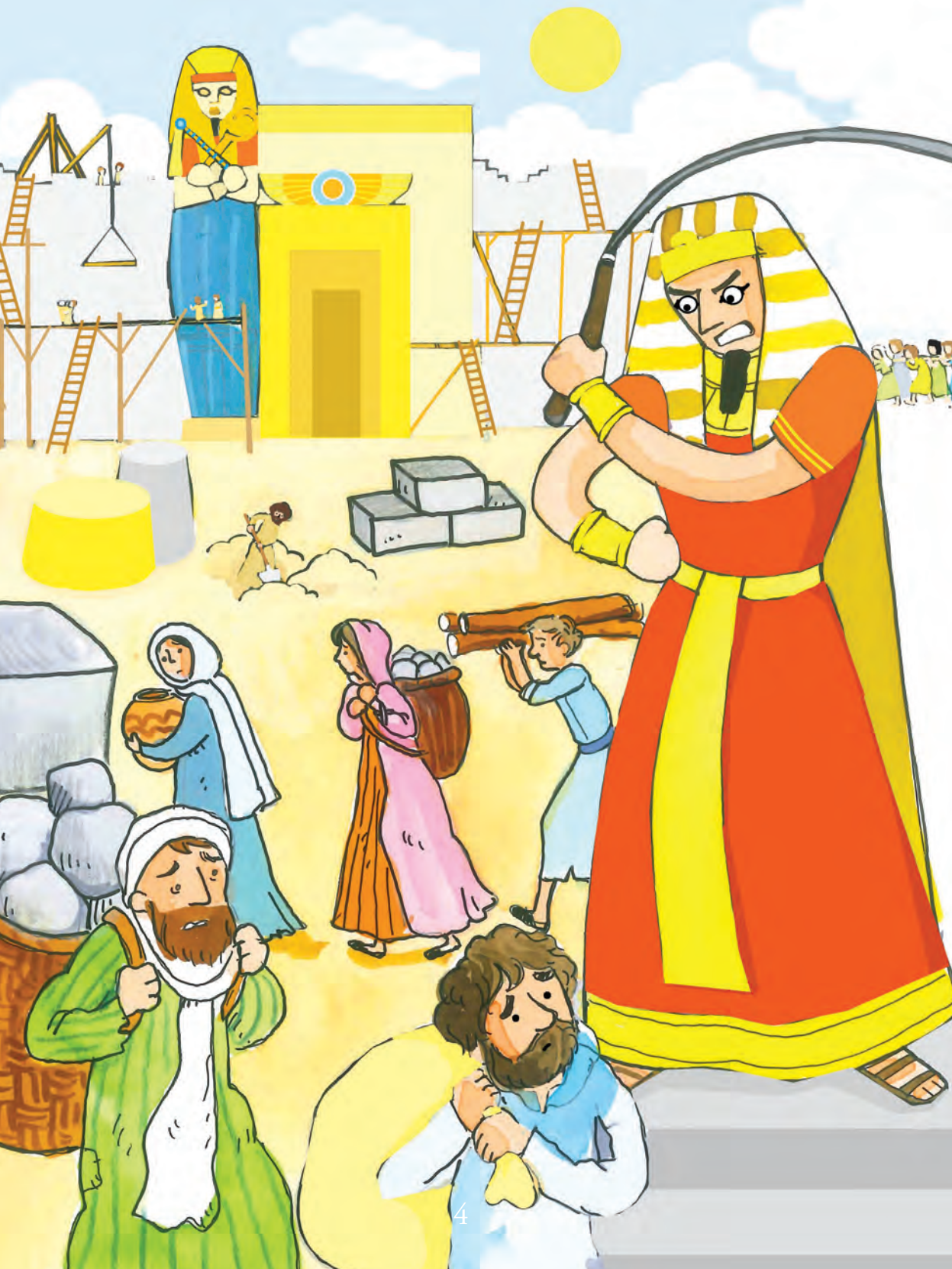
Yabancı Dil ve Lehçelerde Yayınlar Daire Başkanlığı

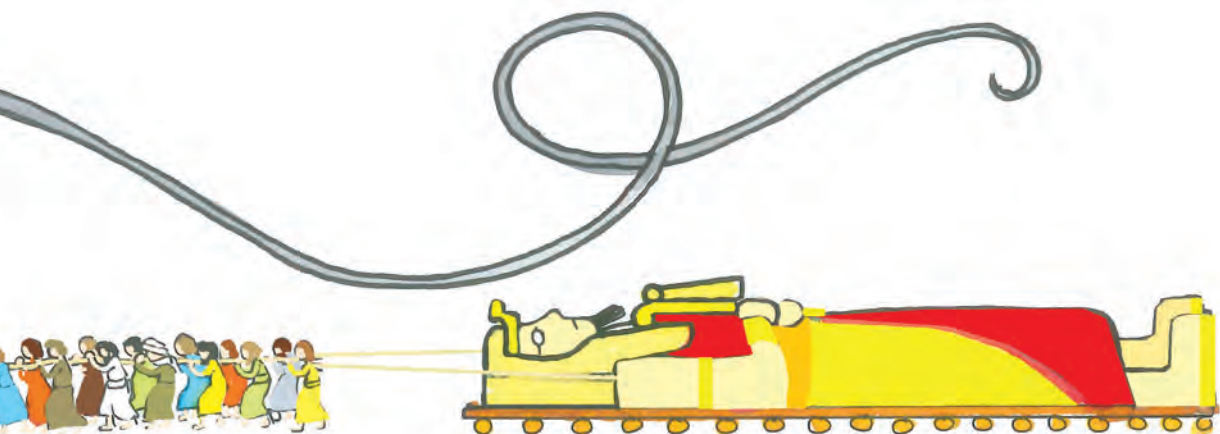
Üniversiteler Mah. Dumlupınar Bulvarı No: 147/A

06800 Çankaya - ANKARA / TÜRKİYE

Tel.: +90 312 295 72 81 • Fax: +90 312 284 72 88

E-posta: yabancidiller@diyanet.gov.tr

Para mijëra e mijëra vitesh...

jeta ishte shumë e vështirë për izraelitët që jetonin në Egjipt

Mbreti Faraon i shfrytëzonte ata si skllëvër.

Ai ishte një njeri shumë mizor.

Izraelitët mund t'i shpëtonte veçse një peygamber.

Ata i bënë dua Allahut për këtë,

prisnin me përmallim ditën kur do të dërgohej një peygamber i ri.

Kështu kaluan ditët, muajt dhe vitet

Një ditë fallxhorët e faraonit e lajmëruan atë:

“O faraon i lartë! Do të lindë një fëmijë në mes

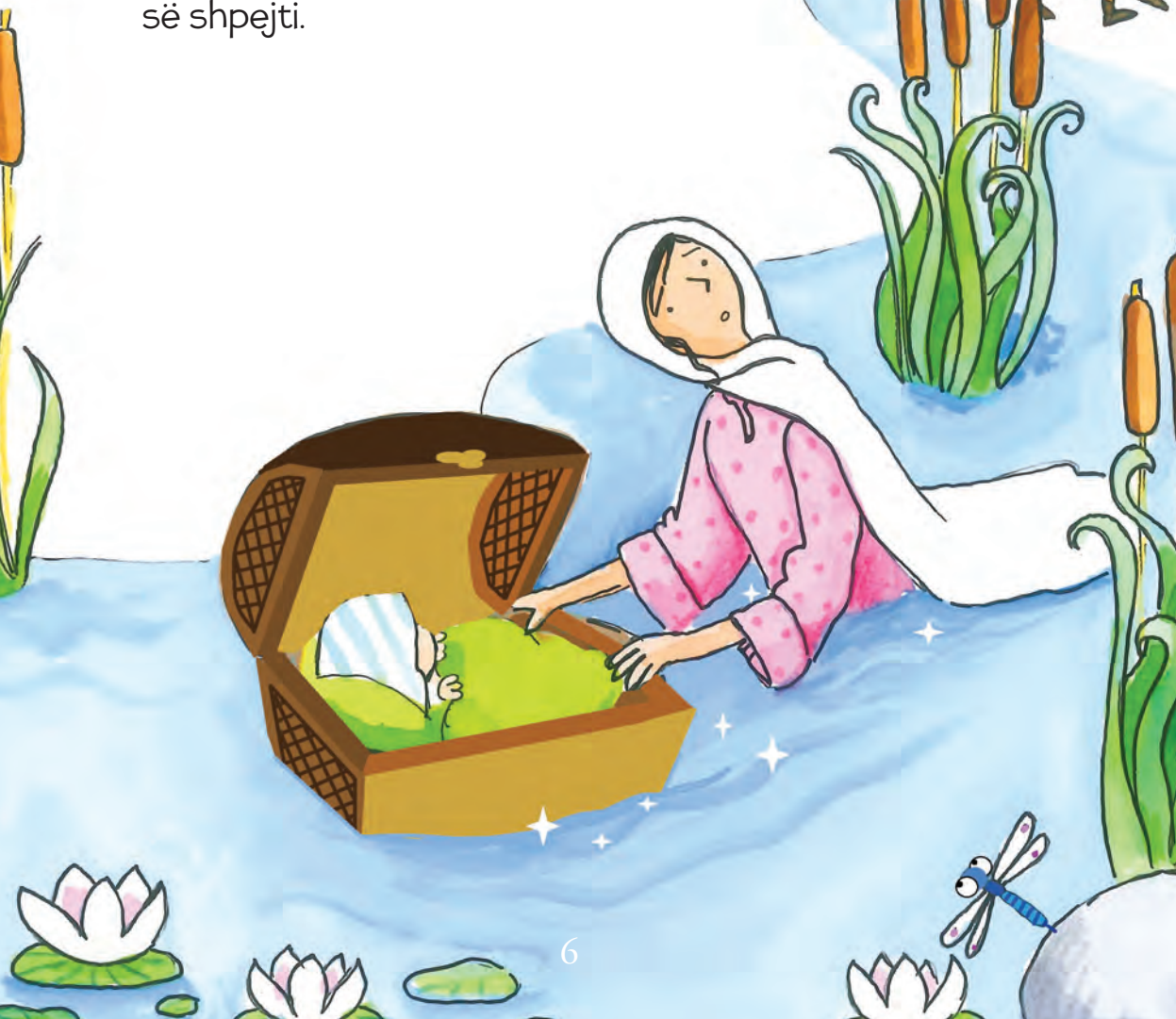
djemve të izraelitëve dhe ai do të rrëzojë sultanatin tënd!"

Faraoni i pamëshirshëm dha urdhër menjëherë:

"Vrisni çdo djalë të sapolindur!"

Ushtarët e faraonit e realizuan këtë urdhër ta pamëshirshëm.

Në mes të izraelitëve ishte një grua që do të lindte së shpejti.

Qante natë e ditë, duke thënë: “Po nëse lind djalë?”
Gruas së ngratë i ndodhi pikërisht ajo nga e cila
frikësohej.

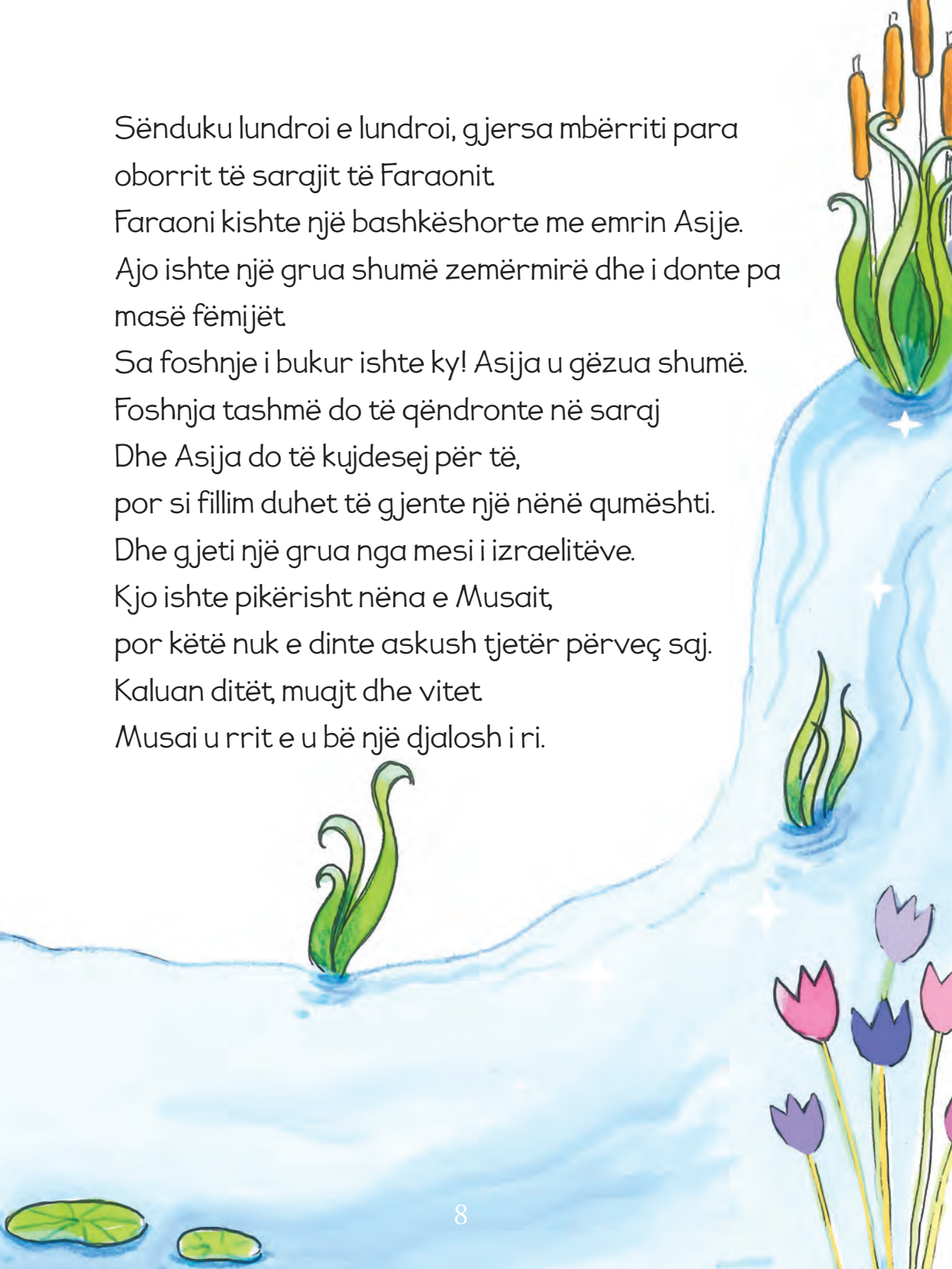
Lindi një djalë,
të cilit ia vendosi emrin Musa.

Më pas gjeti një sënduk, e vendosi foshnjën në të
dhe e la në Lumin Nil.

Sënduku lundronte si një varkë e bukur mbi lumë,
Lundronte me shpejtësi drejt vendit që dëshironte
Allahu.

Sënduku lundroi e lundroi, gjersa mbërriti para
oborrit të sarajit të Faraonit
Faraoni kishte një bashkëshorte me emrin Asije.
Ajo ishte një grua shumë zemërmirë dhe i donte pa
masë fëmijët
Sa foshnje i bukur ishte ky! Asija u gëzua shumë.
Foshnja tashmë do të qëndronte në saraj
Dhe Asija do të kujdesej për të,
por si fillim duhet të gjente një nënë qumështi.
Dhe gjeti një grua nga mesi i izraelitëve.
Kjo ishte pikërisht nëna e Musait,
por këtë nuk e dinte askush tjetër përveç saj.
Kaluan ditët, muajt dhe vitet
Musai u rrit e u bë një djalosh i ri.

Musai jetonte në saraj,
por mërzitej shumë për gjendjen e izraelitëve.
Një ditë pa se si një burrë po rrihte një të mjeruar
nga izraelitët
Nuk rezistoi dot kundrejt kësaj padrejtësie dhe e
goditi burrin me grusht
Pas kësaj, burri i goditur nga Musai ra në tokë dhe
vdiq.
Vrasja e dikujt në këtë mënyrë nga Musai ishte një
krim i madh.
Duhej të dënohej patjetër.
Rojet e kërkonin anembanë.
Musai vendosi të arratisej nga Egjipti.
Vendi më i mirë ku mund të shkonte ishte shteti
Medjen.
Dhe u nis menjëherë për rrugë. E braktisi Egjiptin
fshehurazi...

Atje kishte njerëz të mirë dhe ishte po ashtu edhe
Pejgamber Shuajbi.

Ata e deshën Musain, por edhe Musai i donte ata.

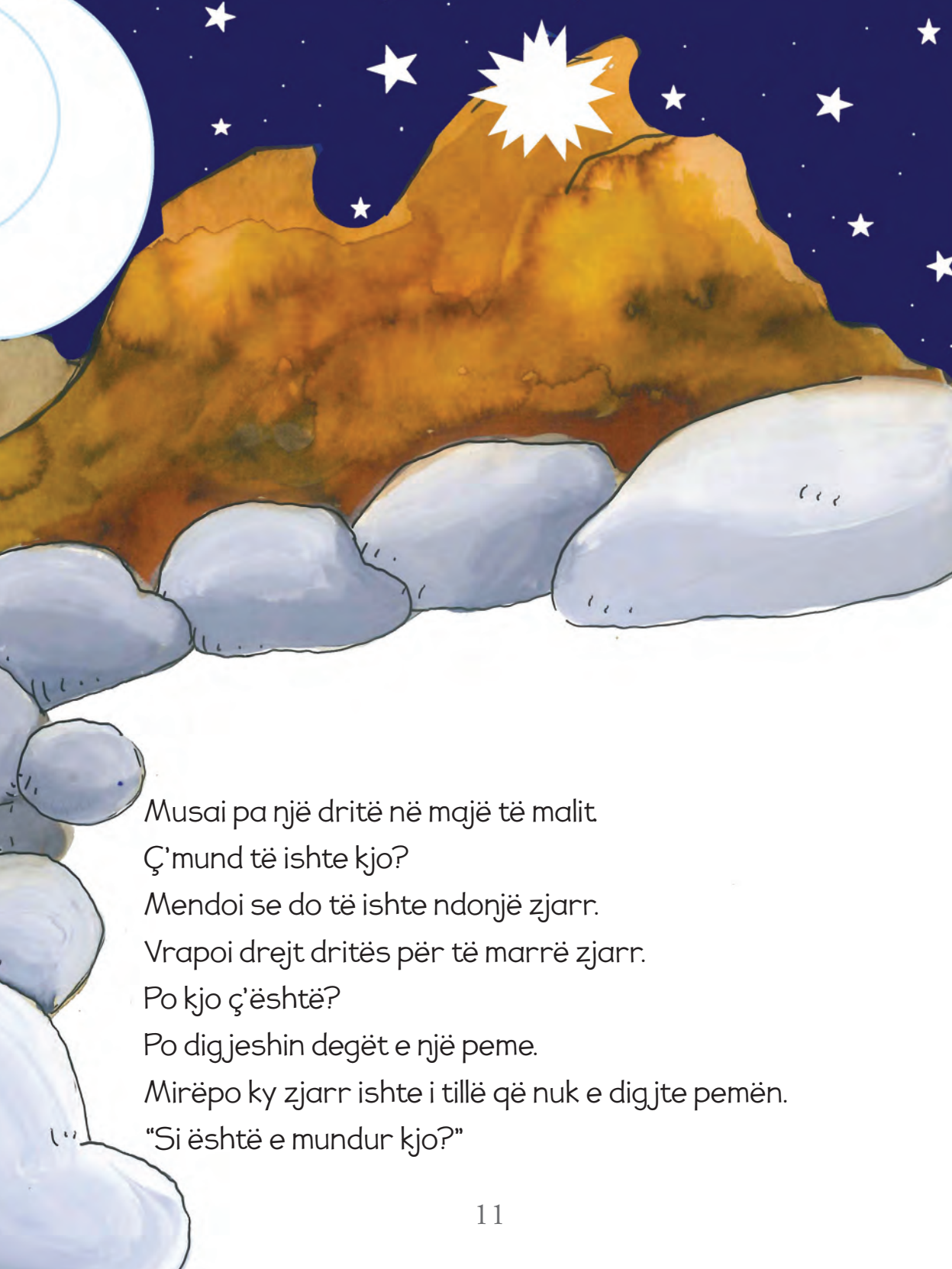
Musai u martua me vajzën e Pejgamberit Shuajb.

Në Medjen qëndroi dhjetë vjet

Në fund të dhjetë viteve u nis drejt Egjiptit bashkë
me familjen.

Rruga ishte e gjatë dhe e vështirë
edhe temperaturat ishin tepër të ulëta.

Musai pa një dritë në majë të malit
Ç'mund të ishte kjo?
Mendoj se do të ishte ndonjë zjarr.
Vrapoi drejt dritës për të marrë zjarr.
Po kjo ç'është?
Po digjeshin degët e një peme.
Mirëpo ky zjarr ishte i tillë që nuk e digjte pemën.
"Si është e mundur kjo?"

Në çast dëgjoi një zë që i thoshte:
“Pa dyshim që unë jam Zoti yt!
Hiqi këpucët menjëherë,
sepse ti je në luginën e shenjtë Tuva!”
Megjithëse Musai në fillim u tremb shumë,
e dinte se ishte Allahu ai që po i përcillte zërin.
Aty Allahu i dha Musait detyrën e Pejgamberit

Në Egjipt Pejgamberin Musa e priti i vëllai i tij,
Haruni.

Allahu i kishte dhënë detyrën e Pejgamberit edhe
Harunit

Detyra e Pejgamberit Harun ishte të ndihmonte
Pejgamberin Musa.

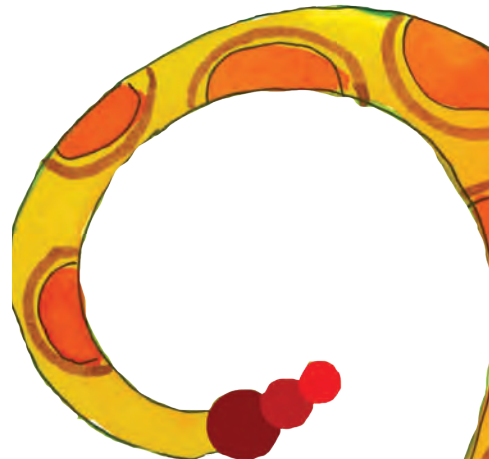
Puna e parë që do të bënin ishte të shkonin te
faraoni dhe ta ftonin në besimin drejt Allahut
Mirëpo kjo ishte një punë mjaft e vështirë.

Pejgamberi Musa dhe Pejgamberi Harun vajtën te faraoni dhe i treguan atij për Allahun e për urdhëresat e tij. I thanë: “Hiq dorë nga shfrytëzimi i izraelitëve si skllevër. Lëri të kthehen në vendlindjen e tyre.”

Faraoni ua ktheu: “Meqë thua se je pejgamber, atëherë na trego një mrekulli që të të besojmë!”

Pejgamberi Musa hodhi në tokë bastunin, pra, shkopin që kishte në dorë.

Bastuni, para faraonit dhe burrave të tij, u shndërrua në gjarpër, si një dragua.

Pejgamberi Musa kapi gjarprin,
i cili në dorën e Musait u shndërrua sërish në
bastun.

Faraoni u habit me ato që pa.

I tha: "Sa magjistar i madh qenke bërë ti kështu!"

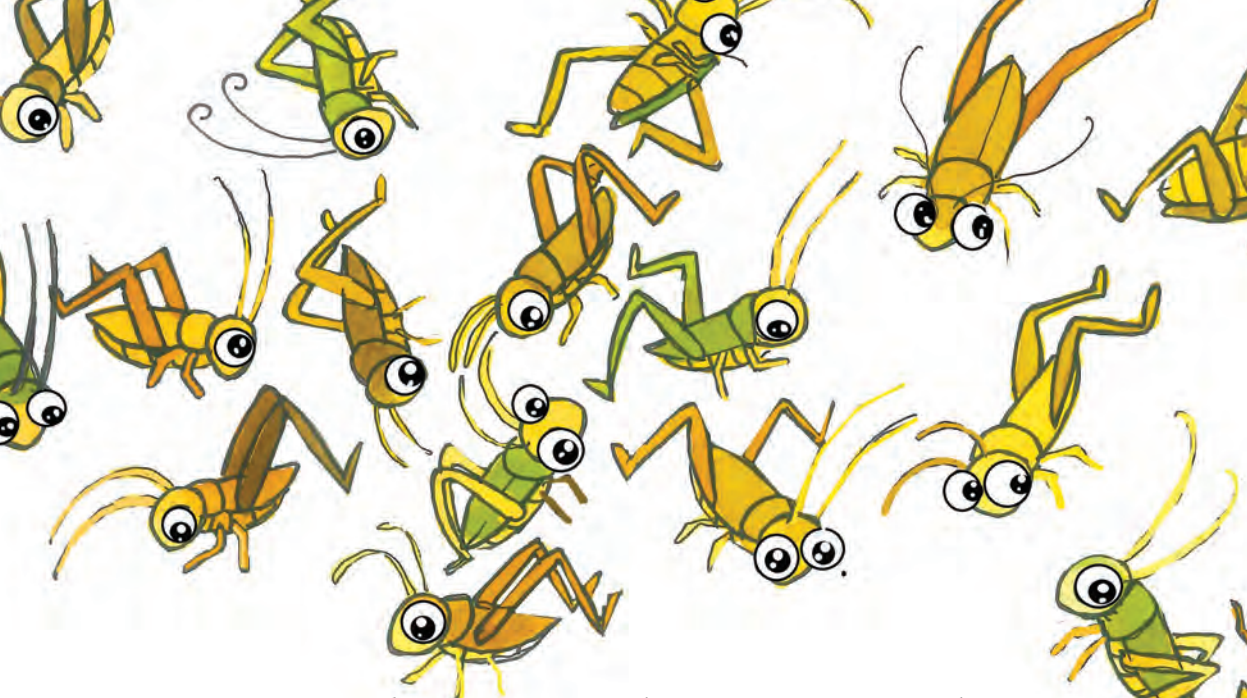
Pejgamberi Musa ia ktheu: "Unë nuk jam magjistar!

Unë jam pejgamberi i Allahut

Kjo që sapo pe nuk është magji, por mrekulli e
Allahut"

Faraoni nuk i besoi...

Sepse nuk donte t'i besonte.

Lajmi i Pejgamberit Musa u shpërnda në të gjithë vendin.

Faraoni u zemërua shumë me këtë gjë.

E shtoi disa herë më shumë mizorinë ndaj izraelitëve dhe nuk i lejoi të largoheshin nga Egjipti.

Ndërsa Pejgamberi Musa donte të largonte popullin e tij prej andej.

Faraoni dhe ata që e donin nuk hiqnin dorë nga inati i tyre.

Allahu u dha atyre një thatësi të frikshme.

Por sërish nuk e mblodhën mendjen.

Pas thatësisë ra shi për ditë të tëra.

Erdhën te Pejgamberi Musa dhe i thanë: "Bëji dua Zotit tënd që të ndalë shiun dhe ne do të të besojmë ty."

Pejgamberi Musa këndoi dua. Shiu pushoi.

Por ata nuk e mbajtën fjalën.

Më pas vendi u mbush anekënd me karkaleca.

Populli i Egjiptit i tha përsëri Musait: "Bëj dua për ne dhe ne do të të besojmë ty."

Pejgamberi Musa iu përgjërua Allahut

Karkalecat u tërhoqën dhe u zhdukën,

por ata sërish nuk e mbajtën fjalën.

Më pas vendi u mbush me insekte në çdo anë.

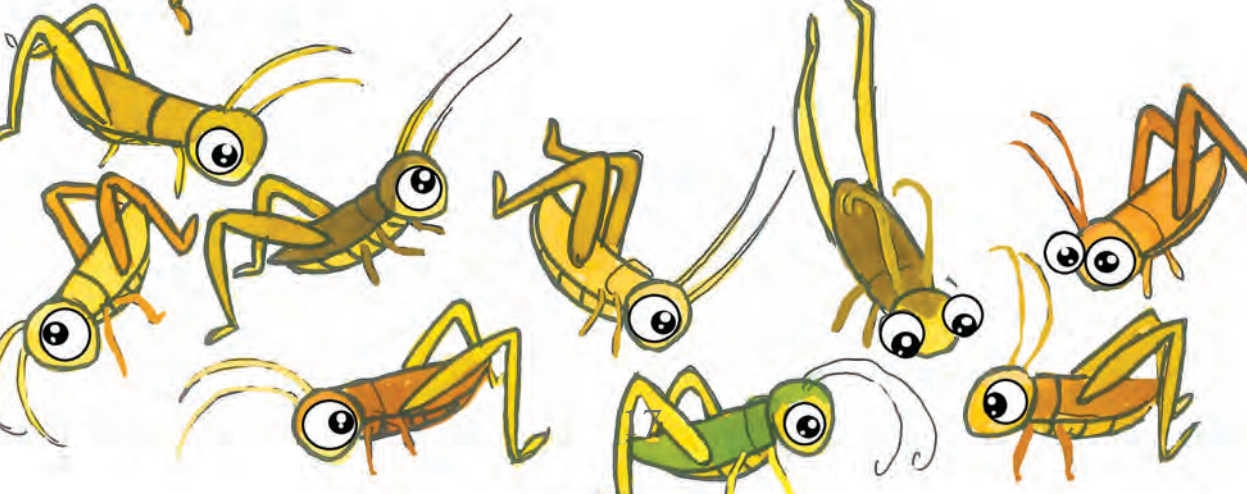
Ndoshta këtë herë do të zinin mend.

Mirëpo ndodhi sërish e njëjta gjë.

I thanë: "Të premtojmë se këtë herë do të të besojmë!"

Pejgamberi Musa bëri dua.

Ata sërish nuk e mbajtën fjalën.

Më pas çdo anë u mbush me bretkosa.
Dhe përsëri kërkuan ndihmë te Pejgamberi Musa.
Ai bëri dua dhe Allahu i shpëtoi nga bretkosat,
mirëpo sërish nuk besuan.
Besuan faraonin dhe vazhduan të tregonin mizori
ndaj izraelitëve,
të shtypnin të dobëtit dhe të varfrit
Një mëngjes panë se uji i tyre ishte shndërruar në
gjak.
Vrapuan te Pejgamberi Musa, u përgjëruan dhe iu
lutën.
Pejgamberi Musa bëri edhe një herë dua për ta.
Ujërat u kthyen njësoj si më parë.
Përsëri nuk i besuan Allahut
Izraelitët nuk ndikoheshin aspak nga këto që
ndodhnin.
Ndikoheshin vetëm faraoni dhe ata që donin atë

Më në fund Pejgamberi Musa dhe izraelitët nisën përgatitjet për udhëtim.

Tashmë kishte ardhur koha të largoheshin nga Egjipti.

Turma të gjata u nisën për rrugë drejt Detit të Zi.

Faraoni u çmend nga zemërimi kur e dëgjoji këtë.

Menjëherë përgatiti ushtarët dhe u nis në gjurmë të tyre.

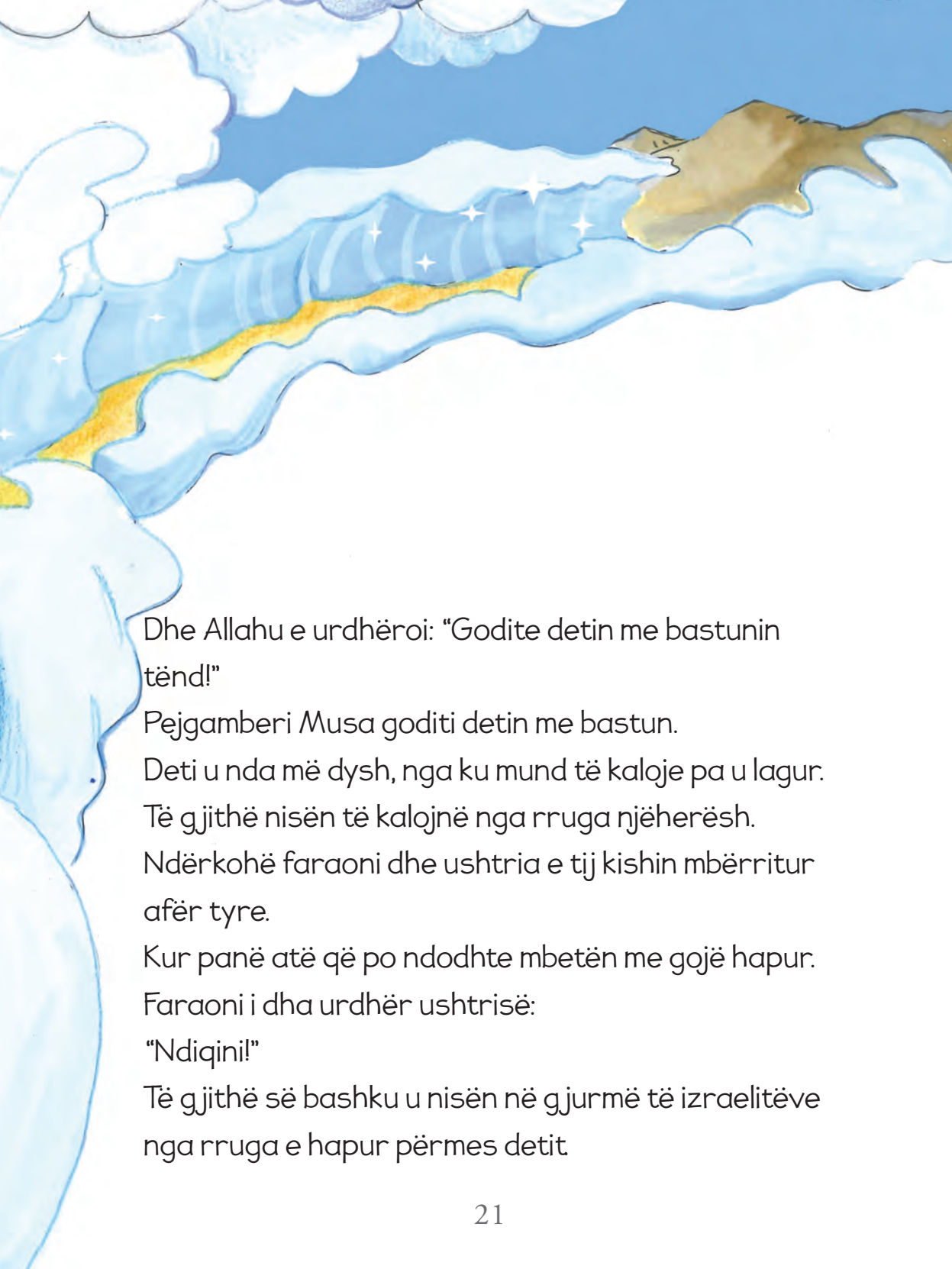
Kur izraelitët arritën në breg të Detit të Kuq,
faraoni i arriti.

Ç'do të ndodhte tani? Para tyre kishin detin, ndërsa
pas tyre kishin një ushtri.

Pejgamberi Musa nuk kishte frikë aspak.

Ishte i sigurt se Allahu do t'i ndihmonte.

Dhe Allahu e urdhëroi: "Godite detin me bastunin tënd!"

Pejgamberi Musa goditi detin me bastun.

Deti u nda më dysh, nga ku mund të kaloje pa u lagur.

Të gjithë nisën të kalojnë nga rruga njëherësh.

Ndërkohë faraoni dhe ushtria e tij kishin mbërritur afër tyre.

Kur panë atë që po ndodhte mbetën me gojë hapur.

Faraoni i dha urdhër ushtrisë:

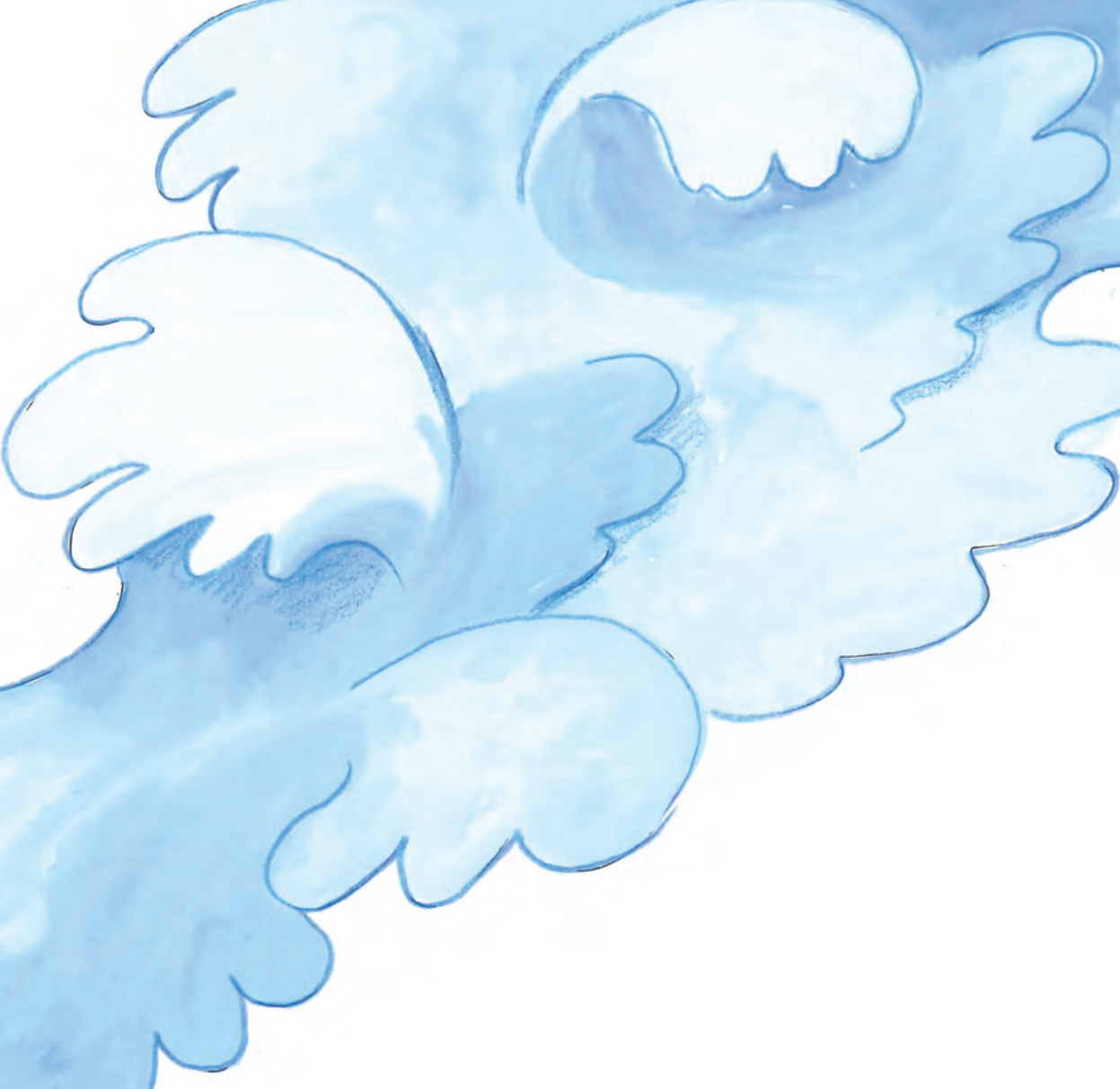
"Ndiqini!"

Të gjithë së bashku u nisën në gjurmë të izraelitëve nga rruga e hapur përmes detit

Mirëpo sapo izraelitët arritën në bregun tjetër,
rruga e hapur në det nisi të mbyllej.
Faraoni dhe ushtarët mbetën mes dallgëve
madhështore.

Dhe të gjithë u mbytën, të mjeruar.
Kur faraoni e kuptoi se do të vdesë nisi të bërtasë:
“Edhe unë i besoj zotit të Musait!”
Mirëpo tashmë ishte shumë vonë!
Allahu nuk e pranoi këtë besim të tij.

Sepse atij i ishin dhënë shumë mundësi,
por ai nuk kishte vlerësuar asnjërën prej tyre.
Nuk hoqi dorë asnjëherë nga sjellja e tij si faraon.
Uji e mori faraonin dhe e dërgoi atje ku e meritonte..
Ndërsa izraelitët nisën një jetë krejt të re..

